

БОРІТЕСЯ — ПОБОРЕТЬ

РІН ВІД. 8-Й

Ч. 1.

ЦІНА ПРИМІРН.

ТРУДОВА УКРАЇНА

(НЕПЕРІОДИЧНО)

15. II.

1938

2 Н. Ч. (10. АМ. Ц.)

РЕДАГУЮЩИЙ ВИДАВІ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ
ПАРТІЇ СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ
ЗАСНОВАНИЙ Т. МИКІТОЮ ШАПОВАЛОМ

2/6647/1
Н. ГРИГОРІЙ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ: PRAHA I., BARTOLOMĚJSKÁ 14/IV. Р. 8а.

В 20. річницю оповіщення самостійності.

22. січня року 1918. Українська Центральна Рада під проводом соціалістичного уряду проголосила IV. універсалом «заснованої Української Народної Республіки», в рівно чотири різні Трудовий Конгрес також під проводом соціалістів «заснованої соборності української держави».

Обидва ці факти, як винесені в одній тут українською народу, записані в його історію золотими літерами.

Згадуючи про це, відчуваємо велич історичного діла, подіяк могутності, радянські вільш позитивні. Слід дещо підсилити. Мицієві народи в країні мають. В історії свідомості я уяві поєднано всіх пригадуються історичні події в особах, що привели до цього: збори України початку XIII в., козацько-селянські змагання XVI — XVII в. в., Острогради, Наливайчи, Траски, Хмельницькі, Мазепи, Орлини, Дорогомиль, Залізняки, Гонти, що відійшли за національно-державну в соціально-економічну суверенітет українського народу; пригадуються пророки в ім'яності українського відродження — мислі, декабристи, национально-методіївці, народники, народомовляни, соціалісти, культурно-наукові громади, політичні партії і т. д.; пригадуються дії славні і неутікні, діяльність попередників понеділька і все ж самих, що принесли національні землі до бажаного позиціонування в самостійності й соборності. Загострюється почуття обов'язку в ідновідзвільненості на цей історичний етап, залежний дроботи.

Пригадуються в часі січні 1918 року революції, що неподільно поставили перед українською питанням усамостійливості й соборного складу держави. Засвоюючи нас, українця, соціалістів є особливо несподіваністю, цілком не підготовленіми до таких великих подій. Нечиє соціалісти чесали цих обставин не тає швидко в їх відсутніх обсягу, то носіївців майже заспівши їх не сподівались. Велика національність українського населення в пізньому питанні виникла байдужістю до українських самостійно-державницьких, і соборницьких змагань. Доводиться піти до них через етапи автономії й федерації. Не було винесені тут для налагодження ского державного апарату, своєї армії для захисту самостійності. Українізованій на фронтах частини не були не українським табором, а тим більше українською армією. Українські старшини-патріоти часто-густо не були фахівцями. Той було їх мало. Треба було часу в великих змаганнях, що в боях за самостійність й соборну українську державу старшини-патріоти здобули більшучий досвід, а старшини-фахівці обернулися в гарнішу патріотів і разом з укр. воїнами, — селянами, робітниками в інтелігентами, самостійниками й самочинними зусиллями підгуртували і звернули українську армію, яка геройськими вчиненнями зафіксувала себе в історії. Цінілький державний апарат таною не мав фахівців і досвідчених сил. Для ведення гайди на цілька фронтів не було ж широку, що місців постачання, що обрії, що боєздібних пропастей, щі жадних технічних лінзанді для виготовлення їх.

В чужому підзатичному світі про нас, про нашу державу) змагані, відомі про наше державне минуле, підуть, підуть не знаю і пінти не хотів. Чільні європейські держави обирокали проти нас наших ворогів.

В таких умовах, нікчемні ідеї державної самостійності й соборності, ми все таки відзначили їх саміт самостійності, в перейовині через першу лінію оборони в Галичині, (також не пропали), для багатьох виробленіх українських

політичних негаційанів, заподівав силами лише військової молоді на чолі з соціалістом-радикалом Біточевським), підтримані до оповіщення в соборності української держави.

Так було 20 рік назад. Під гурнт верхніх гармат соціалістична уряди України оповістила і самостійність і соборність.

Дехто зорівше, не може соціалісти не дбали ні про самостійність ні про соборність. Факти свідчать цілком протилежні: самостійність та соборність Української Народної Республіки, хоч і не зразу, а поступово, опішана була не сам соціалістами. Що інші тоді не робили й пробити не могли. І перша країн Українська, якію обрекено самостійність, була із Гайдуківського куреня, що складався в соціалістичну молоді та проводив соціаліст-революціонерів. Нічуті їхніми діячами силами й ідеологічною вистотою діяльність національної уряди тих, хто безпідставно хотів сплатити їхній прогрим на соціалістів. Коли соціалісти винік, то хіба лише тим, що первісно відійшли на свободу українського народу, не чищили, чому їх підтримав несочіаліст. Крути — наївніший прина Української боротьби за самостійність. Справді політична вільності революціонерів генерациї. Вони піднімаються в пам'яті українській нації, від пам'яті величного патріотизму української соціалістичної й демократичної молоді, від пам'яті вскоріності наших національних ворогів, що фальшиво призирають всесвітськими засудами; від пам'яті байдужності «культурного спаду» до теплового поджеження українського народу.

В день 22. січня скликано в подіюю своїй голові перед усіми творцін самостійності, що 5 роки не були, і що є хона не були; перед помертвінні в пам'яті, соціалістами є не соціалістами, широкопідприємцями й галичанами, партійними й біотрітійними, підгалаковими й підгалаками, старими й молодими, чоловіками й жінками. В цей день лягнемо та занумо в тих що першими пролили іррос в оборону самостійності на граници української держави під Крутами.

Переносача сила в зброях ворогів винизила нашу самостійність і соборність. Ми жо винизили в пам'яті. Принесли в пам'яті відомі вицівного лиця. Наші відомі віцівщи відійшли в скарбі рунохи тужанців і ренегатів. Теша що інколи привітав довго. У бігальях із нас по пістарює терпимості, штревалості. Пом'ячено добрій. Слайдужується, інші, звечу, приду. Та пот дає хапа. Не ти буди прикладом для нас. Не ділують нас і пісністі, що на нас дикуються в місці своєї давнини. Некий слайдужа снігить, інші страждають трахати. Ми палившими при своїх пропорах, пропорах 22. січня. Не відмінно відійшли гайди українського відродження — однотасячій боротьбі за національно-державну в соціально-економічну відому в формі самостійності, соборності, демократичної республіки трудового народу.

Знамо, що відійшли до того терпимий: шлях боротьби. Але бачимо, що він не сам. 20. рік не маємо дару. Національний дракон в цих 20 рік не відійш.

Національна свідомість народів нас засла. Політична свідомість і відомі до державного усамостійливим так само. Переїменування й революційна молодіжка, русина, тутині і т. п. винесли винизити. За українську державу, за права українського народу боротьби вони й ті, що в

часах революції стояли «в центрі тетереві», або по сторонах ворогів. На північній і рівнинній частині ворогів українські нації відповідали не менш різучим і більшим притриманням західноукраїнським. В найменших умовах українська «культурна» і політична елита розбудувалася. Замість пари системи, якою, що заходили перед системою північно-українською землею, тепер ширшею висходити номери 7000 шах. Преса із 130 наявною розгорнулася на 800. Зросли гуманітаризми. Народжується національний промисел. При тих найменших перебудуваннях. Політична організація розростається. Політичні сили перетворюються в більш затяжну національно-революційній і соціально-економічній ступеністі. Ускладняється. Існує сингулярна

ність сподріблює іншими розвитком. Ботанік після нас. Але разусяться в землями сподії. Ворог губить під собою ґрунт. Іноді жирні залишають. Хапаються за язоби, але вони щипці.

Іде до самогубства. Мусимо лише зібрати свої сили до пунка. Згуртувати їх в одну соборну цілість. В один революційно-національний фронт. Це, мали дивністю в гризущих полях та в ринчичі шахмат, то все таки до однієї мети — синьої, соборної, національної самостійності розшукані узрівняного телесного видобутку.

Bacolod, June 3, 1909. Enclosed, facsimile 22 copies, enclosed.

Партійне свято.

Самостійність Української Народної Республіки 22 січня р. 1918 оголошена Українським Центр. Радзою, в поділі земельно-релігійного спадку земель Білорусії.

Тому світло поганіше змістівності України це
світло партій. В іншу в цим 15 літтях ц. р. в Прайді від-
булося півторіль таємниця в Америці (Детройт), відбулося
світло таємниця вечірі членів УПСР з родичами і гости-
ми, присвячена 20-літтю відновлення самостійності Укра-
їнської Народної Республіки.

На початку віків, у першому промовленні т. Н. Григорія, згадувача поліку підсю в історії українського народу, відверсанім, що звіс стався в наслідок історичних тут відображення українського селянського народу, позаду яких великою кількістю селянських пішохильних рухів, українською літературою та історичною школою, післями яких була боротьба атласними східами, собірно, за національно-демократичну та соціально-економічну самостійність (Хмельниччини, Гайдамаччини, Попільнщини і т. д.); школа на те, що революція в роках 1917–20 і опозиція самостійності України переведено перенесено селянськими силами під проводом соціалістів-революціонерів, Селянськот Смілкі та інших соціалістических партій; зверну увагу на те, що революція реалізувалася в ювібузах лише доти, доки здійснювалася економічний програма польського національного, соціалізму І першого панування, а, підійшовши від цього під підніжем ворога і завітрів в члені сили, розторпичивши обложений вояжеми на хованіння України.

Після того, як самостійних українських політичних партій залишилися тільки УПСР, до якої згодом повернулися соціалісти-демократи в соціаліст-радикали. Згадані про непримірні злиття на УПСР або інших українських партій — є пам'ять історичної української національної визвольної програми; згадані тутожі в педагогіці, які доводиться членам УПСР торкнуті за цю пам'ять; згадані як складу ідеологічної та організаційної едності УПСР, підкреслені їхня, сучасна діяльність і основи програму УПСР натворювали пізнанням поєднаними українського прапорочного люду і запропонувавши винагоду встановлені пам'яті тих, що подолали в боротьбі за «європейські» ідеали соборності, національно-державності та соціально-економічної самостійності. Коли ж відбулися виступи, згадані у верхній частині цих позивомісних сесій, що висловили свої голови в збройній боротьбі за «Воля і Право» під проводом своїх наївних гетьманів, які Білка, Наливайко, Тригуб, Сулим, Наличенко, Остряниця, Гуня, Хмельницький, Палик, Петренко, Гордієнко, Орлиця, Залізняк, Голта і т. і., а в склад за тим звідомим українського підрядництва, що боролися за національну та соціальну волю: авторів «Історії Русі», вносили самостійнісні, які Лунаничев, лезебістичні самостійнісні, як Горбаченський, краєто-методіїв Костомарова та Шевченка; українські народники; освободжеників українського соціалізму — Драгоманова, Подільського, Франка, Пашинського, утворивши піредовольців — Жицького, Перонську, Кібальчича; творця першої програми «українських соціалістів-революціонерів» р. 1885 — Турчин ІІІ — Васицького, Ліннітарія, Чернишова, Петровського та інших українських соціалістів-революціонерів, що за царського режиму отимали по піаніцах і на піанінах, та т. Хшт, українських соціаліст-революціонерів, що загинули в збройній боротьбі в московсько-Софіївському нападі на Україну, в верхній частині в склад Студенського Куреня під Крутами, під проводом соціаліст-революціонера Поклоніча, в ділі товариша Путяти, Білоцвітого й Зарудного, позитивістів Солдатенків та Українського

Українське життя.

В сучасному політичному контексті Українського суспільства на всіх просторах його розселення поєднуються вирізані таї диви, які затискинням відчиняють інші рівні.

аестичного підфінансування в УССР, залежд «формалізаційно»-політики в Галичині, змігнит «універсітет» та Революція показати османські якості, переродивши істомузму та піщаному.

коаліції демократичного табору й коопераційних ін-
ститутів.

Нинішнє московське імперіалістичне лягушко-Макарове УССР надзвичайно загострилося. В той час, як у Франції пропаганда комунізму Торець зростає руно до котячої, в Україніках в наслідок пани приймають і для співзахисту інтересів Франції, московські комуністи піднімають паніку своїх комуністів, а особливо інноваціоналістів, у першу чергу українських. Бланкії ОДР збирають українською мовознайомством колишніх та відомих старожилів. «В Китаї, не піднімай піонерський й чеський прапор в УССР», хоча й пішувши на інноваційні та національні теми, але піднімають тильки по московськи, щоб з підніманням піднімати падіння в сепаратизм». На 36 мільйонів утворені в СРСР до північної Ради підприємці 34, тоді як по 3 мільйони групували останніх працівників 33, автобіографії на 3 мільйони — 34, промислові жилини на 3 мільйони — 30. Отже на 9 мільйонів наявність працівників 97. Очевидно, Сталін градив спортивні на «ширині національності», по Бориславу на «ціну» діяльності. Особливо тісно дістається галичанам, інших підкорюють і зминають з Галичини, УНДО і т. п. Вони обреченні на інновації, хоч і комуністи. Не вразляючи на це, революційний настрій зростає. Згадуючи комуністів, сказують, що весь ОДР вирітав величезними претензіями, насиленням працюючих на захищенні соціальних влад. Старий комбайнізм їде на участь в величезних організаціях; в черговий армій настір таєї, що була би Бєлінські або Літвінів оповістити війну, то другого для всіх вони буде би в них у полоні; поклоненням хоча й не всі проти відшкодувань, але всі проти московського здогаду, занадтої Місії; працю про видобуток вільної, інноваційної нації в синтетичній господарстві України; дуже уважне праці служують до заслання із-за кордону, цікавільше снігурянка на пістолеті про земельництво українських етн., в спірній справі національного інкоректу. Призначений в Месиївці на «всесвітній» Експор зникається на словах «Правда», що «головна проприка сучасної відсталості Україна позичена в потворніцтва, українських «-ерах» (Дикому за признання! — Ред.), беротильстах («Ніхих «-ерах», — Ред.), в українських націоналістич. та націонал., як «кінериальні соціалістич. підозренням походять владиці, відмінно фону націоналістич. забарвлення і через те клауптунгом Сарненські в Львівському, в яких гадають наявність надзвичайної людей, сути по суті, які згодом почастішо винесуть, такі як санк земельництво ворога, як і ті, «зірвались злочинно-шакрівською ідеєю національності» чиїті головні завданням-відкрити Україну під СРСР». Отже не є тисячу московською комуністами-націоналістами, а «поміж ними тає врутить»». Доводить це гайдуків, що інноваційні націоналістич. і націоналістич. та контрреволюціонерів «українських «-ерах», яким все тільки високоподібну сучасну мільйони свій від.

Документ використовувався поліцією в Галичині підтверджувати народження Зандом УНДО 4—3 січня ц. р. Хотівши привести УНДО залишити її більшість «формалізаторів» проти Зандома ухиляючи розмову відповіді про «магистральні таємниці», бо «нормалізацію» належних версій не дали. Хоча відповіді не стала на чиїм УНДО (бо і не рівняло до того), таємниці відповіді відмінно викладані «формалізаторами» (жодного єдиного винтиль), друге нормально бальзами стало за цю. Хоча на коні вже міг бути чіткою звільненістю, але від «нормалізації» відступили. На підлітків гуртування вимагали ще, сприймавши їхніх «автомобілів», краївського союзу, національної армії, університету і т. п. Георгетичні, але символічно. Ініціативу формального розриву залишили польської сторони. Оригінація отаборилася в «Лілі», а єврейський провід УНДО притягнув у прибічників до «Ілюзії Часу». Гуртування українських сил проти «нормалізації» обличчюється.

Уверені вимагають познання землі анато в північно-західному досліді військового покорення, в гетьманівському Павла Сиротинського до Америки, якого там називають «принцем», «крестоносцем» цивільної св. Володимира і т. п.

Оздобленням українського стилю є. По-за гуртівними очаруваннями низки помічачів виникають купали українських співаків звідси до однорізанням під запутаного життя, кутурного патріотизму та нововічного парасуалізму. І після цього вдається в очі переродження української комунізму та національної, а поруч і тих сарказмів демократичного табору в новозадійніх іншостях.

Підтриманням укривалася підготовка національної армії для вирішення Всесоюзної Комуністичної Партиї її московської націстичну клічу в Сталінів, як Гітлеров, у «вонкодії». Укріплення комуністи в УСРР, Галичині, Чехословаччині, Франції, Канаді, США і т. д., побачені нариши під управлінням інтернаціонального комунізму які московського комуністичного націонализму почали вискочити від своєї

кістичної партії, а подекуди в їхній склад входили члени-стажери та опозицію до Москви. В стадії панування нацистсько-фашистської диктатури, захищати українську національно-територіальну політику, способом демонстрації позицій та української ідентичності в комуністичних та Гітлерівських державах, було неможливо. Тому вони перенесли своє антикомуністичне робітничо-комунальне партію, в Чехословаччині — «Свободну робітницьку організацію», у Франції — Укралійський Робітничий Союз, в Канаді — Федерацію Українських Робітничих Фармакрієвих Організацій (ФУРФО) і т. д. Серед гуртів виступаючих проти Москви в об袭ору самостійної української державності, варто згадати цю групу, яка ставила під питання вибірку титанів приєднатися до «Мережі Галичина» — організації «Союзу Українських Самооборонниць».

Перероблені українською фольклористичною школою відбуваються під потисненням двох сил: 1) чужої пропозиції, яка розкладає його в квадрихи, чи 2) прокоту патріотичної молоді, яка починає забирати голос в своїх сприйманнях. Підклавши на це в обітниці обетання, на яких «зверненістю розповіді», низвергнувшись угоди, демонізації письма, відкорчувши пресу, їх мис. Всі ці вимуси проходять, а осеніння патріотичну вимогу переоцінити цінності. Тому сьогодні існує вже крім націоналістичних течій, протилежні один другій. В першу чергу напів-фашизм розглядає як організаційний методичний лягваючий, а серед останніх верху з українськими підприємствами стали захоплювати та чинити. Верхги українського руху використовують інтуїтивну українського національну в своїх цілях. Нікого не сподіваються на інші національні український партії та організації, а також на інші націоналістичні організації, підпорядковані українські групи в течії, як українські установи в діячі, що принципово тільки ідеалами, новим бі гарець української нації надані установи або особій достойністі уваги, підкорювати одніх українців проти інших, підкорювати братомісцеві, щоб одні націоналісти забивали іншого, не занепаючи інші течії. Також способом розглядають український націоналізм як все українське суспільство. Українські рушії роблять поурядські дії. Подібні не без благословення запаморічних гуртницькою «центрів», та «видомих діячів». Достигти прізвища «Львівтарі», щоб перевінчатися чиєм тоді рун дів. Проти них всього свого існування під рідною про-«благодать» польського режиму та Варшавського «центру». За ти на українців всіх подітчих, ширинки бекупаний, доці поміні. Оскільки «націоналістичний» рух, що діє за дієретичними чужих сил і проспективи Мусолінія, Гітлера та інших чумих «конідії», розглядає український націоналізм, однією з із підтриманих, а присутній елемент і ставити його на судину чужими силами.

Супротив цього патріотичної національної молоді, підростаючі, став пристягуючої я намагається очистити свій націоналізм від чужинецького ідеологічного та промовицького наяду, став якісні ноги, перетягнув до стріни «батьківщини» підозрюючи недобрий по дінаміці Ніжеччині, Польщі, Галичині, ні, і до дінаміки Молдавії; покладаючи залог на якості таємі; на легі українських сил, робітничих та працюючої інтелігенції усвідомлюючи нерозмежуваність соціально-економічних явлень вид національно-територіальних; виступаючи в оборону пурпурії та підняття, залежності, що без них українська національна держава не будувати; за місце позичених італо-німецьких дистрибутивних концепцій до українського національно-відносного дисиду. Оскільки приєднані чужинцями та їх агентами хакеє; пурпурити та антициклона частинку українського супільства і т. н.

Сьогодні позитивно не менше чотирьох різних течій націоналізму: 1. — офіційна, що намагається затримати стару ідеологію, почищую в Муссоліні та Гітлером (Донець, Мухом, Сенік-Грибівський); 2. — легальна українська, що хоча не реалізує національну (Фронт Національної Єдності Пантелеймона), 3. — інгальєва неукраїнська, що вимірюється українськими націоналізмами в акуратницьких цілях («Азовобор») та 4. — кратична, що реалізується переважно молодою патеміграцією, що намагається піднімати сильний національний відчуттям українського націоналізму і пробити ного чиєю структурою. Останній для українського руху має більшую значущість. Не страждаю, що виникла післявоєнна підтримка в більшості українському націоналізму. Для виникнення української нації це насторінкою є високідані. Треба лінію, щоб він подавав не допущувала сплющеність на українському націоналізмі та чуттям її відсутністю, щоб він не був грубо сильного історичного національного націоналізму і розвинутого, а в засадах української цілісності в юрисдикції високої рівні підсуму українській національній програмі. Способом не є відмінною літературою, а високолітературною літературою. Розуміється, не антиголовою і не без голови, бо в демократії потребує голови, але не сварливих «головані» в непробаніх

боротьбі її цільних до того людей. Вони, вибрані народом, а не багатими. Переродження відчувається і в офіційному проводі, про що сидить і ціни брешура дра Мартини — «Збройовуло наше життя», яка відмінно виступає в «живій» й виступає в «серію національної традиції». Драгоманов т. т. н.

Переродження українського комунізму в більшості національно-державних інтересів, в українського націоналізму в більшості соціально-економічних інтересів, відхід обох від диктатури до демократії, хоч і поспільні, спрятливі демократичний табор українського суспільства та й усієї української національності, що сильні, стягнутих їх на службу українським інтересам, відчутися до низки суспільств робітніх одинобічними общинами та національними екстремізмом. В такому вигляді ідея спільної боротьби за соціальну та національну суперечистість.

Окрім того демократичний табор (головним чином соціалістичний) сиріюється і в наслідок цих прямочин-запевнень комунізму, орієнтації т. т. в такому в наслідок цього, упередженої конструктивної, хоч і мало починаючої праці. Католицька «Нова Зоря», наприклад, не безпідставно стягнула під крило своїм працівникам соціалістично-радикальне підприємство «Союзсітат». Спріяне демократичного табору видю і з революцією під німцем УСРР, і з вільзенським підприємством соціалістичного підприємства «Зоря» в Бразилії, «Лінкольн Голлс» і особливо в застосуванні співпраці всіх українських соці-

підприємств та організацій в Європі в Америці, особливо під час перебудови делегата американської «Об. Україна» в посоліні засіданні року через Європу та Індо-континентальні партії.

Понадідційчі підприємства можуть діяти. В Галичині між партіями та громадськими організаціями, що не піддають «нормалізації», вислідково тута є співпраця УНДО, відтворюється певний психологічний контант, який уможливлює координацію в чинності. Гонораріїв шануйте про створення концептуально-координаційного осередку. Підготовлені Конгресом Народний Комітет за підтримку підприємств, позивні свій склад, підготовані спільнотами шануйте відвернені партійних та громадських діячів. В цілій панії має відбуватися спільнота світу. Всупереч кровопролитії верояті та недовіріє «ріднім отиницям». Серед військових не залишається до створення «Союзу комбатації», хоч універсальні військові органи, а «домом мети», поєднані в «Об'єднані військові органи» під проводом «Лінкольнського міністра танків. Сальського». Постійне залишається усіма.

Таким чином видно, що в українському суспільстві відбувається між собою два процеси: 1. — старий процес розліщення, який підтримується ворогами України, та 2. — процес складки відмінних сил, шуканих якогою шляху. Відразу же перемоне другий.

Заява.

На ім'я Управи ЦСУО в «Українському Самостійництву» ч. 1, за р. 1938 уланіюю чеубіднім підстави наступне:

В липні місяці р. 1937 Управа ЦСУО надійшла до мене з пропозицією громадського суду в спорі не мін бі образуваних для неї підприємств моїх вибірів на виборах Українського Комітету 16 червня про діяльність її членів. Не відмінною від громадського суду, я підписав Управи ЦСУО, чи вона «відповідає і на моїх підставах за поведінку і чинність своїх членів по застосуванням, встановленої для них статутом ЦСУО в ЧСР». Жадно відповісти на це не дістало до сей пори. Тим часом в числах 9—12 «Укр. Самостійництва» переселені-груди р. 1937 піднесли «Однієї лист» до мене під Управи ЦСУО, де мені прописувалося після обвинувачення в підпалюванні, що в упевненніннях ЦСУО спільно тає «переконання», що корін таємів умов не може бути до громадського суду, а тому вони висловили свої уточнення, чиєю що Управа ЦСУО вимагає під мене подати «публично конкретні дані про свою відмінність або 16 червня ч. р.» або публично в відповідь, бо в противному разі вони складають публично мое поступення, як «провокацію підлітку громадського діяча». На по-2, січня висказав до ред «Укр. Самостійництва» свою «Відповідь» на однієї лист Управи ЦСУО, в якій заявив, що тає не говорить, що мені прописує Управа ЦСУО; від громадського суду в спорі того, що було міною сказано ви обирах Укр. Комітету, підтвердилося і членською підповідь на сей підсумок Управи під 6 VIII. р. 1937. 18, січня і дістало лист, від Управи ЦСУО, в якому відмічалося, що в таємі прописані 9 докази для публичної відмінності, тає, що склавши або підписавши склання. 19, січня відповів, що відмінніх згаданих трьохдільних строках притягнувшись не буду, бо не маю єдиної, що єхти підтвердити діяльністю підприємств, а лише Управа «хоче», що я є єдиною, то мусить мені сформулювати, що саме, бо я є єдиною підтвердити підприємствами слова, якими вони чутися ображеніми.

Доказав правді тає, що я гонорую на згаданих зборах Укр. Комітету імену подати громадському судові, коли він (Управа) підсумує мін лист під 6 VIII. р. 1937, з «загрозами інвалідізації» мені не залучає, бо «є певні, що українське громадянство настільки пріє, щоб розібратися чи відповіти моїм умовам». На це послідували «Заяви» Управи ЦСУО в «Укр. Самостійництву» ч. 1 за рік 1938, де мені підтверджено відповідно «адресовані способом громадської роботи». В «заяві» прописано тає зміниться, що він увінчанісь спору підставами.

Однак че я увінчані тає підставами. Пітакані про підстави підтвердження, проблемах Управи ЦСУО, розглянув відповідний суд. Але тає ставлю Управи ЦСУО такі запити: че не прописа і че не достовірний спосіб громадської роботи, що

1. Управа ЦСУО до сей пори, тобто півроку, від підстави до мін лист під 6 VIII. р. 1937, не піддавала мені про підставу та уточненнях пости підсуду організації громадського суду і на основі одностороннього безпідставного рішення робить в сучасні «Однієї лист» мені вимоги?

2. Орган Управи ЦСУО «Укр. Самостійництво», помістивши «Однієї лист» Управи, не надрукував мін підстави на письмо?

3. Управа ЦСУО, премонічно зі спором 4 місяці, раніше вгадала про що перед урядуванням спільноти синти 22 січня і призначила цим спором підстави під 4 дії від спільноти синти, не урядила «Орган. Комісія Контактного Комітету», в яку входить і ЦСУО та урядила відредіти своє синто?

4. В Управи ЦСУО а) перебуває особа, яка публічно висловлювала пропозицію в тому, що УНДО порозумілася з письмовою владою, і в ССР співісною демократичний курс?

б) є особа, яка не лише підтримала в «Метро» в письмі «Едіт», а в помагала Й відходити на українські землі для підтримки «затемніх» підстав?

в) є особа, яка не публічно співмінуєть її віферітній та земельний елітаризму галицьких старільників і від конкретних доказів нагадуванням фразами настірнують їх проти українських партій вонзати, надніпрайція, буших міністерств, громадських діячів і т. п.?

д) є особа, яка безпідставно таєла імені. В. Сидорца до Ческого суду в підставі на їхного тає в недільноти до «Іноземницької Республіки», а лише програмі процес, то відмінною підтвердила судові питання тає, що зажає «конкурс», тобто: банкрут?

Пітакані не достойно і принципі, що підстави організації підстави себе «Центральним Союзом Українських Організацій», також не є єдна, бо більшість українських організацій в ЧСР до неї не належать і належати не хоче?

Доказав спрощеністю підстав підставах питань таєвісно підстави громадському громадському судові, коли Управа ЦСУО підстави на мін лист під 6 VIII. р. 1937. Готує подати імену підстави в інших мін зборах Укр. Комітету 16 червня, які публічно в місцях охороні нашого суспільства під розглядом національних ворогів пости не можу, хоч Управа ЦСУО цього в підставі.

8. II. 1938., Прага. N. Григорієв

Obzah č. 1. „Trud Ukr.“: 1. V 30. roce prohlášení samostatnosti; 2. Stranický svátek; 3. Ukrajinsky život; 4. Prohlášení; 5. Ottakranti.

„Trudova Ukrayina“, periodický časopis, vycházející nejméně čtyřikrát do roku. — Redaktor-vydavatel: Prof. N. Hryhorij. — Adresa redakce: Praha I, Bartolomějská 14. — Tiskac „Legiografie“, Praha-Vršovice, Šámsova ulice 665. — Novinová zpráva povolená red. pošt a telegr. v Praze, č. 160.884/III a — 1937. Dohledci pošt. úřad Praha 25.

Б О Р І Т Е С Я — П О Б О Р Е Т Е

РІК ВІД В-Й

Ч. 2.

ЦІНА ПРИМІРН.

ТРУДОВА УКРАЇНА

(НЕПЕРІОДИЧНО)

15. IV.

1938

2 Н. Ч. (10. АМ. Ц.)

РЕДАГУЄ Й ВИДАЄ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ
ПАРТІЇ СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮШІОНЕРІВ
ЗАСНОВАНИЙ Т. МИКІТОЮ ШАПОВАЛОМ

Н. ГРИГОРІЙІВ

216444/2

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ: PRAHA I, BARTOLOMĚJSKÁ 14/IV, P. 83.

Перед можливостями.

«Час-година настуває,
Страшний Суд ся приближає:
Готуймося всі!»
(Народн. пісн.).

Що вони в світі дістяться? До чого вдається? З ким вони і куди
сугубляться? — Ці питання хвилюють свогодні все українське
суспільство. Там бальше, що ділало його рішетися без його
участі.

Новий думка: як би не складалися світові відносини, нуди
бі вішлю, а українцям у першу чергу, при всіх обставинах,
треба створитися згуртувати племінні сили. Розбірті в розгорощі
шорах і дірнаній беротьбі, які для розподілу про-
вокаційної праці чулої в порової літературі. Без того українці
в надалі залишатимуться тільки обіектом, яким пересидитимуться
чужі руки.

Що ж: перешкоджає згуртуванню українських сил? Рів-
нини ділаеть? — Ні! Ціль одна: самостійна держава. Цього
не відходить ні одно українська суспільна група. Рівнини
лише в ногахах на обсяг і форму держави. Так хіба цього
штурму не важко відійти до того часу, коли на українських
землях не буде чужого панування? Хіба до того часу,
поки там юзують чужі деркачі, можна буде вже відмінити украї-
нську? Отже: рішень треба усунути чужі, а потім сперечати
чужі, як вбудувати свою.

Мало своїх сил? — Ні, в Сиропі єшоють пародії ще менші
и українські, які утримують свої деркачі.

Пограбова поїде? — Монстри, але хто самси не має,
тому і другі не помагають. До чого доволі надії на помі—
Москву, Баріані, Вершину? Це конкретного зробили Україна
від них? Ні! Ліга Націй, антисталинські Лінн, Абекашю та Іса-
акю? Ні! Франція, генерала Альстера? Москви — Латву?

Хто, да і не съодини ляжі, що потоби помогти усамітненій
Україні хоч би за певні компенсації? Хіба не чигало
всі пороги в «семінані», динамічні в недіючі, диктатори
її демократії, — проб тільки вирізнати чужине або запро-
видити свою панування чужих сил в Україні?

Так чого чекати? Хіба не мено, що потім струсочиться
земля, затріщать, загоріться і почнуть падатися відціні
українського народу, то останній не сміє чекати, поки ххось
здійснить йому двері й виїде за них? Мусить сам розбініти
іхніми власними руками, тришати замкнені двері, бити
ізноса, літіти в усі ціліни. Хіба звідомо, що в харсі зміл-
труху, розшту в пісках може в першу чергу думас тільки
про собі?

Де цього треба бути готовими. мати силу в сій план.
Щоб визволити самому, а не помогти помуси в його спрямках
на Україні. Самим із своїм шліхом, а не присасуватися
до чужого обруа. Українські цілі можна досягти тільки
українськими сілами.

Якими? Чи можна їх зібрати? — Коли багатії та чехо-
словаки, макохи держави, для захисту її обідніють соціалі-
стів (а фальшиво в комуністів) в патолігіях, буркують в
націоналістів; коли французи, макохи світову лінією, на-
магаються обідніти для її захисту всі пародії силів від
комуністів до привів, — то якій аргумент може перешкоджати
українцям зібрати іх свої сили для берегів за якісне
викорінення? Коли обіднаніо багатіївських, чеських та фран-
цузьких сил не перешкоджає клієнте панування однієї біль-

шіїців, чехів і французів над другими, то що може перешкод-
жати обіднаніо українців, які сяріль повелевані у власниці
їх, ніж не мають ні політичної, ні господарської верстя, які
які би панували над іншими? Ізології? Догми? Так хіба
багатіїв, чехів в Французі не мають своїх різних ізологій
і догми? До того ж: хіба сеть ізології в догми, які сьогодні
не перешкоджають перешкодців? Хіба не існує серед усіх полі-
тических таборів чесних ідумінів людей, під перешкодою насиль-
ства догм? І чи єтото про обігнаній стану способом під-
ходу від хібних догм і ерекцій? Ми певні, що колибітільно
засновувався дійшов високий український національ-
ний політичний центр, замінілася самостійна українська
політична хіді, багато прихильників різних течій, «центру»
і «орієнта» прилучили бі свої сили до сильних шутінь, як
бо українські центрії ім дорожчі, ніж групожі чи «спільніці».
Правда: залишилось б ще чесні скамоцілік, смущі-
лік, висліпілік, продажнік і т. д. Та хіба рішатимуть вони?
Рішатимуть дух українського наші, а дух той ніколи не піде
в чужому обвалі.

Отже: згуртуванню українських сил перешкоджає не
ізології, не клієнти відівні интереси, а суперін в проміж-
ній чужій згуртуванням ізоляційність, спінота в пандії,
тута до панування над іншими, дрібна політична відмінність.
Українські політичні хіді на панування Мусоліні, Гітлеря,
Масаріка, Беніто і т. д. Колись хочуть бути «центрами». І в тій
дрібничій беротьбі «отамкій» забувають, що усіміні укra-
їнського існування заслуги їхні, які італійського, піменського
чи чеського народу. Не усвідомлюють, що країні та в силь-
ній іншій здобути становище різне — винні, які в окремій
стратити все. Тим більше, що згурти сил для висподіївої
беротьби не вимагає знищення груп, із програмі, організаційних засад і т. д. Досить лише привношувати їх
до інтересів та потреб іншіх націй. Не вимагається, щоб були
інумінти, соціалісти (радикали), усервіци, ундіві, толь-
кожді в національні здійсні самих себе. Досить, коли згур-
тили інтереси постулати наперед і рішучим викликати
муть по те, що сказав Маркс, Ленін, Сталін, Мусоліні, Гітлер
чи Ріца-Сніглій, а що потрібно українському народові.
Досить, коли турбуватимуться не про дистятуру своєї групи,
як про паски «комунізмів», а про долю всього українського
народу; коли кожна група єдинів не коло себе,
не коло своєї партійної програми, а коло інтересів
всіх українських націй. Не страшно, коли при тім котріє-
группа викликати свою ініціативу чи земланську «ін-
тересальність». За це не ославлюють й треба, а пішірати
в тому, що корисно. Не можна допускати лише по дистятури
і гурткових інтересах. Коли ж дистятура в час беротьбі
зі земланськими порогами поміна захистити відоміці
інтереси, а не гурткі, то нема чого й думати. Боротьба
помінне й концептуалізм сил і єдності проводу.
Це потакні доцільність. Не варто засилі западні страти-
тическі різниці певних догм. Хіба на паропром в царині
українського народу знаєся гірше, які тепер під опі-
ком чи Польщею? Хіба М. Грушевський, В. Винниченко
чи С. Петлюра не були концідами? Віді лікше в тім, що пас-
ремоги ворожі сили, в кінці ширурини, хвани в спонулані
зворула на наших вовдівасю наму за програму. Коли б же
були вітрати, то ці плакуни першими цілували біх пати.
Остані: без страху перед догмами. Економічне чи революційне.

мирко че збройно, з парламентом чи без парламенту доби-
досягти « уверненості українського народу, політичного,
господарського та культурного низкопопрощанства». В тій чи
іншій формі. Доти лише в цілях, але в способі їх реалізації
досягти не можна.

При цих умовах здійснити базу сконцентрованої сили. Боліше можемо ж чи підвищити патріотичну національну українськість, коли він сам тобі не підкоряє? Ці булики комуністів, їх націоналізм, ти упереджені, ні гетьманізм. Хоч історичні за-
плутаності вони в «чужих» орієнтаціях, але не можемо від-
пинути їх від відповідності до практики. Не всі українські
науковці є душевно підтримані ГРУ в Мельбурні, що вони учені
рівні і уміші мріють лише про интереси «конспіканції», не від-
націїти жалю відуть на вирішальні фільмів «Ніжинської» та
«Ланьгарпром». Час і посіві «зробили свій». В усіх українських
групах є уже після підбірки до широкого патріотичного спів-
товариства, самозахисту й самоохорони, самонормативу національ-
ного добра. До того їхні здоровий інститут громадськохорони
кінці, дослідів і обстежин. Обаженості їх прагмати-
зуються в меншості. Тому треба обрати до купи всіх, хто
такий має живу душу, підбірки на самостійну українську
енергію, в силі синергії зупинитися над чужими вимогами, суперечками
і промисловістю, зумовленою українськими интересами широких
співвідносин.

Стрінні не українці, що помилдається (пригадайте баблю), а тівори сили, що їх розбивали в розбійництві. Українське суспільство Й діє іншими чужими агентами в провокаторів, що виступають в ролі створювачів патротів, поземуличів диктаторів Месіан, Варенгена чи Берлінку. Очевидно від них — це перше залишене консультативне агентство. Дає — виробляє свою якісну політичну думку про свою країну в потреби. Утворити власне самостійне, замкнуте від чужого світу, колігічне суспільство. Виникають з цього провокаторів і чужих агентів. Задерта бразда його перех певними «чужими» неймовірними силами — фальшивими спільнотами й ерадикалами. Можуть бути в іншому рівні організацій Й всі-гладі, але українські. Для захисту інтересів українською нацією вони засновували і прапорочили. Та ніхто не сміє бути саланими ширідом в чужих вороних руках. Якби не розширені українці — мета їх одна: самостійність держави.

Чужі ж сили, не вороги, так і «сподвижники», тисячою її одногордим підгнаглили до одного обговорювання! В підкорюванні України, неоднократної до самостійності; патріотізм в етнії, позиї по тому, то багаторівна І конституція, щоб користуватися її племінною І спирівкою кочетством. Тому боротьба з ними кущеться, сплати на першому місці.

Розуміється, що всі українські сили однаковою стійкою по-
важають. Українське суспільство має в сей час чотири різ-
ніх фундаментних підходів: 1 — старе (чинеріцьке) й уці-
нське (пополітичні), виховане в залежності до панування чужих
 сил з України, до призначування до них, в наслідок І стражу
до розмежованіх «надзвичай» до власних сил; 2 — численні революційні

тиглися в хвості, гальмували ацію, розбігалося по сусідах. 2 — середнє (одицяльне й радикальне, із змінами плющильними низувальними), піловане в революційних настроях проти чужої підліди, вони перенесли революцію й відбудували самостійну Українську Народну Республіку, її — володарем націоналізму.

стичне), що прийшло й захопилося в час революції і після неї під впливом розрому в ревнучу, та є — вадмододж (різноманітні), що покидається лише тепер під шапкою перевинені цінності і пішовки нових шахів. Не всі ці покоління таки виразно розмежовані, не всі однонародні, не всі однотипні інстинкти. Старе покоління не лише фізично, а й пульсально неможливо відмінити від сучасного, по тому в чутках ерекціях. Середнє ж може не дати ніяких теоретичних знань ступінчастим рухам, а й революційну та військову послів, революційну традицію, якоже

— високі підходи, розмежовані трохи, які висловлюють досвід і критичний підхід; в підйомі — запал і нахвилення боротьби. Всі ці поняття викупі в стані таємниць грізну боягу силу за українську сувереність. Не страшно, що серед них є бувни номінації, і соціалісти і паніки. Напевно, ще все добрі, бо це все елементи активіз

В зоруєнні. Коли тільки перевинуть чужу працю, та всіх зусиль уникати, щоб не допустити їх до віянку, винахідників проти інших, то на часаді виничують все серед них спільноти в поглядах на всеобщість одночасної боротьби національним силим за соціальну та національну полю, германські

самостійність, соборність і народоправство, найдута вони шаха до переважання й сапдака сна. В цій наприкінці треба шукати здійсненням єдиного українського національного Фронту.

З цим стає позитивом — здраво сподіяні на майбутнє від однієї чесності і критично думуючої управниці. Ситуації спалили так, що в обхід міністерських таборів, щі намічалися складність, сидить губернатор або претендент на губернаторський посаду. Жалюзії уховуються, що дозволяє самостійливість в

ім Епраїн. Людина українська, що має самостійність і
себорістні, не може помігти від Москви, ні Варшави, ні
Берлінського. Ти в інших землях преділів твоєї України
популярно не дістався. Цим спріємствував положення української
Епраїн. Ідея твоєї художниці не була нічого нового. Наскільки

цією. Коли вже до них, то вони из до мене, виснажуючи свогох про ту чи іншу орієнтацію безпредметної в іншої. Ніхто нам нічого не обіцяє та не збирається помагати. Навірно, мислення про Україну Польща та Німеччину, які вже відійшли в минуле, є поганою пам'яткою, яку

вивчавши тільки їх спорні цілі: підпорядковувати Україну собі. Жадного українця це одушевити не може. В сьогоднішніх обставинах наїзд Англії, могутини Іспанської держави, не хідиться сказати, з чим піде. Чому ідею пошищання має бути виконана? Що відповісти на це питання?

Головні напрямні нашої тактики.

Список учеников ПЕХУПР.

1. — Світ перебуває в стані надміцького ідеопривладання й навмеження в наслідок того, що світова лінія, передбачений мир та революції в епохах, яких (особливо російських та імперських); а) — є реальними, а лише присвоювали їх форми антигебоєвими капіталістичкою системою господарства й держави з нею конкуруючими; б) — не здогодили, що антистрим різниці в світоглядах, поглядах на зміст і зміднання суспільно-історичного процесу та необхідну систему суспільного ладу; в) — не вдавалися змагань багатьох інновацій народів і класів доціонально-державної та соціально-економічної самостійності. Тільки антистрим в поєднанніх. Енергетика капіталістичних господарських систем, подібних, екстрем комунізму й фашизму-нацизму між собою: та в демократію, позитивних народів і класів і пануючими й виникнувшими потребами світу.

11. — Український народ, паневолений національно-демократичною і соціально-економічною політикою свого розселення чужими суспільно-демократичними системами комунізму, фашину-нації та ліберального капіталізму, не може ніде надіяти свою перетину в етапі ніякої не політичної, то хоч би соціально-економічної рівності з пануючими перетинами чужих суспільств-пересік; обернути у всій своїй національній місії в виснованій і пінністуваній класі, певнію зацікавленість по свого културного, господарського та державно-політичного наповненні, ришучу зиступати проти всіх своїх гомбітоділ, нас московсько-комуністичних, так і ієронімічно-індіаністичних — ліберально-шведських і фашістських, боротьби за які подішвидши свого стану в істочниках держави та її підзвільнені способи управління.

ІІІ — Поніанці в цей час напевної мінімізації сили гуртуються так, що зі однієї з панівних таборів не сподіваються українським письменником й усамосвітленням, а з іншої піддаються лаві на тих, щоб в загальній волоточі поширяти українською територією та й природіше скорбами; поспільні в обох основних таборах — епізодичні і загрожені — перебувають ті, чи зини глибокі укріплення народу, поспільні навіть сільського демократії із фальшивого розуміння природи. В самі ССР бойтися хот би морально підтримати українську ідеологію амагання, щоб не отримати там звого ім'яного підприємства «согомонія», — український народ мусить будувати свою північну відрію винагоди на своїх власних силах, приймачі під увагу, що його прихильниками можуть бути лише ті народи, які перебувають в аналогочному і такі стани занепадення, і не підпадають іншим ідеям із фальшиво-шпанскою гаслою із комунізму, із фашізму, із ліберально-шпанскою капіталізму; і не опидаються лише на власні сили її розвинену світових конфліктів бачать, не в збройній перемозі одного і конкуруючих за підступами в світі імперіалістичних таборів приватного, дерданного чи парліментаційного капіталізму, а в перемозі їхніх суспільних сил, як прибудут на місце занепаду в обов'язковій боротьбі кооперувати, і способом догоди працівничих і піонерівських народів та версти вигортаючи їхніх суспільних зацілень забезпечити державно-національну й соціально-економічну супередицію всіх народів світу, під того бачають, а і не потім чеши — Україну.

IV — З огляду на винесення, український народ
3) — не має заданих підстав антиукраїнства в той чи інший

табор-дирекція, під недугу боротьбу й ініціативу української території та її снарбі без жадного переслідування з ним, рішавочі його долю без жадбої його в тім вільшній участі;

6) — не може обернати чи боятися знищення сучасного ССРР, тиші єсть найбільшим і шийкотицім губителем життя українського народу, а в багатьох інших та панівною вердою руського; винаки: боятися визволення всіх повно- зених ним народів і країн, але в таїшій спосіб, щоб не тарі- пилися у фантазії національності держав світу, які єдині хоті- ли встигти Україну під своєю Москвою. І в цьому позиціони-

— в Україні замість Москви і обирати та в свою незалежність — не може поєднати І. Лядових націй на будь-які «єдності» Польщі та інших держав, які баштюють свій національного панування рукою ладонів землемісцевих своїх панів потреба заснувати в Москвінців. І прибрати Україну в їх спирбамі до своїх рум: вороги відносяться до їх до українського народу настільки засадчено політикою їх на українському півдні.

— та — не менш тихож чесноти життєї широти від «народного фронту» буде лише країни, коли в кімку прийматимуть участь комуністи, юзологічно, психологічно й організаційно підрозділи Менські, символічно «одинство-північних земель» прапором яких є левого салту і відмінною працею поширенням диктатури в будь-якій території. Український народ зуміє побоюватися, що участь комуністів у виборах замінить піонерів на піонерів спироктих змігаші й не звлаха трагічні капітальні руйни. В наслідстві російського боязнищі, що зникає і від корінду в гостинницькій добробуті країни;

І) — за свої заслуги власного патріотизму й обізнану
абордною силовою захищати рідну країну, потребовану в цьог
абордною як скликання чутного патріотизму на міжнародній агоді
а то її активною підтримкою чужих віруючо-світівських пол
надій приходячих верств, як наприклад восьмивікових абор
днических та польських францисканських робітників. Для со
ціалістичних громадянських бецьарівших кирівінні першості, пас
тиску на захисту від чутницького грибка, понижувши в
важену, ось сильни обличчям захисту людянсти, людянської
гідності й працедивного та суспільного права на житло й до
бробуд.

V — В звичайних варіантах є сучаснік «зданий ініціювативно-державної та соціально-економічної перевіри», український варць, розраховуючи лише на власні сили, чистити

а) — змігтися до найшвидшої та найточільнішої складання сповідників, приблизно до різновікової боротьби сил, дуже чистої та чистоти вимогувачів інженерії, щоб сконструювати

Московський процес право-троцкістського блоку.

На московському процесі, в одного боку обвинувачувалося Бухаріна та інші за те, що р. 1918. були проти берестейського виру, пакистанського з нападу самого Леніна на бандитів Сталіна, теперішнього диктатора ССР, яким відійшли від Росії Філіппідію, Польщу, Литву, Білорусь та Україну, а з другого боку — того самого Бухаріна та інші, обвинувачувалися за те, що потім хатіла здійснити узмислений морю, узяти в добре відносини з Німоччини та земельність Білорусь, України т. т. п.

Підтверджуючи обговорювання, Римський на про-
цесі, що він «вимогали, щоб національніми
республіанами було застережене право
вільного виходу зі Сполученого, а це, певно, як ді-
ловий мозі значить розподіл ССРР».

Так «принадлежить» Риму

Тим часом стаття 17., розділ II, конституції ССР, що виміснила на балому замісі: «За поземною собствиною республік і автономних областей України зберігається право вільного виходу з ССР». Хто-небудь написав — підмітка чи Сталін? Кому ж піднімти «геніальній» твір «гениальному керівникові» з «батьківщини» Сталіна? Існує чи підмітка фашістської контрапропаганди? Відходить, що підмітка, що написана, не лише «захисною видумкою», але є конституцією для Сталіна.

Гричко «призначив», що «уайшов в комуністичну партію в складі Боротьби» — української націоналістичної організації. Боротьба, як відомо, була українськією соціалістами-революціонерами, що з'явилися пізніше в комуністичній партії. Як прагнуто, вони боролися не лише з гетьманством, а й з її соціалістичним урядом УНР. Тепер це «націоналісти»!

Головною заявкою на суді наявіть про українську «національно-соціалістичну» організацію: «Любченко опоїдко, між пре-центр цієї організації на Україні, якщо вклала Любченко в Порядок її др. Він складав, що в цьому центрі велися диску-сії про характер партійної організації й про тип українсько- соціалістичної партії. За словами Любченко, організація стала на шлях утворення централізованої партії. У підгаду успіху, організа-

иная Українського національного суспільства, яке в сей час єсть суспільством трудовим; членами це за масах однотипними боротьби за національно-державну та соціально-економічну свободу, демократію, державну самосвідомість та обористь.

б) — пріобробкою прийденої склою письмової широкий фронт працівничих сил, робітників та інтелігенції, пізні більшість демократії надає її непохитності, твердості міці, рішучості, занепальності та авторитету, що зроблює її заслугу великою дистинтуру.

в) — авборонити осі орієнтації на туні сане;
г) — побережишті розшидоду членість усіх чужих аген-
тур, хоч би воїни прокривались українськими гаслами й про-

ї) — підкорювати розподілову провокаційну чинність III. Інтернаціоналу, підтримувати узесів саюзовий рух приєднаних, реакцію його, обезпеклюючи у неї розрив або міжнародного фанатичного імперіалістичного додомушника або європейського чи низки фанатичного й імперіалістичного фашізму; зробити витрашкою в руках цих противолодзької докторату нових форм паранормальної штальманізму і наслідувати західним імперіалістам в моральному спондансі;

дознанням заснованої на поганій моралі та нравах епохи.
д) — відповідно надія на іншіральну й двоєсту чинності П. інтернаціоналу, які праці в новому вестимуть партії та інші лісівники з поганістю свого буржуазного влади, своїх капіталістических держав, через що не відчувають у підніжній гостроті й не дають зажади патріотів найшвидчих призначень та цілеспрямованих реформ та державно-індустріального підвищення та зміцнення народів.

і) — підтримувати писане і поєднувати свою чинність з розвиненнямм піордами й перетворенням ССР та інших держав, посільство яких виразлено в антических виступах та в оборону інтересів українського позиціонування.

— поборювати упередженість української нації;
б) — поборювати всікі дистятури й інші сили, що мають
свою цінько піонеризму та відзину України;
в) — пренебувати « іншими способами підкріплювати
державній та господарської суверенітет українського на-
роду».

— VI — Для пропаганди та реалізації солідарності трудових сил північних народів і народів, з метою їх підвищення професійної та соціальної позиції, що інтереси працюючих, які відносяться до партій першотравневих народів, особливо тих, що беруть участь у владі, інші, які інтереси працюючих народів бандерівських не мають участі у владі не беруть, — створити «Груповий фронт північних народів і народів», який би захищав трудові права-національні в соціально-економічні інтереси.

нішціл передбачали створення бракуваної української держави та зміни її європейської».

За цього цього писав один, в саме, що змова була від Любченко застрілили не даремно. Цю стосується обвинувачення зважаючи на «націоналістичного», «фіністичного», в цюому сутьні праці, та в тому, що обороти були націоналістичною партією». Далі Москви використовує термінологію добрих пологих, які вимагали протягом

Для нас цілком очевидне, що після русифікації відходу, який розпочали московські большевики в останніх роках в Україні, Львові, колишній український с.р., міг перестати еріентуватися на «шоби серія «Москва» і перестав пріти російській шовіністичній та імперіалістичній комуністичній партії, почав еріентуватися «на власні сили» на силу свого народу. Для гуртування українських трудових мас, українці — члени новоствореної партії, можнали використати організувати свою національність (не націоналістичну), українську соціалістичну партію. А різниця виявилася, що національно-культурній і економічний розвиток українського народу може наскрізь забезпечити свою українську держава. В цьому пошуку передовідход не з фашістських традицій а з донохітнього перебування в Сноді. Мостики брехливо перекрүчує це на фасаді. Хіба вперед?

Зі сидінням на московському процесі існує висновок, що між Україною та Польщею не встановлювалася Урядом зважаючи Планувані лише відношні Українську державу та польськість над московським волинським воєводу та неподалік Калинівського замку в Речі Посполитій. Тоді як московський прокурор Вашинський запевнив Рашеву че наявності на узбережжі «відкритої України» по користі кімоцького фашинізму та Рашеву досить лише відповісти: «ми не могли пограти в узвиті цього питання без згоди управлінських контрреквізовічних організацій», а також зробити що Україна не мала. Однак, Українські самі не мали та узбережжі не давали згоди на те, щоб зголосити наклад на них замість московського післядієт Яроша Булла, безперечно, спроба усунути стalinську деспотію запровадити пуска форуму народоправства.

Можемо бути однією Сталіві за пригодний процес. Він підтверджує, що, ма, українські соціалісти-революціонери, хоті б дістати чи відірвати від України, не реаходимою програмою й гаслою «Містою трудящих масами — він в сприяних організаційно-партийних аж в деревоносно-національних, бо наша партійна програма й тантана побудовані на писемах українських працівників першої. Відомості, які надходять з ССР і УССР свідчать, що останнім процесом советської влади дослуга цінних працівників масовими, які багатої населення стало від сторону обвинувачених і хвалює їх, як героїв за те, що хотіли усунути насильницької деснотії й по-демократизацію та відновити демократію, нацистичний соціалістичний уряд, вільні вибори до рад, Україну з окремим вільно обраним урядом, а сиреюю українською армією й т. п.

Процес явно показав, що український народ не приспів а не зможе своє право на самостійну державу.

Хроніка.

В УКРАЇНСЬКОМУ СОЦІОЛОГІЧНОМУ ІНСТИТУТУ.
У початковому акції, році браці в Інституті почалися в 15 жовтня, а. р. До 1. квітня цього р. відбулося 16 чергових засідань, на яких було вислухано 8 обговорено 15 доповідей.

Крім узятий, членів Інституту, в іншій браці учать також членів, які прочитали газети: ред. К. Стадічен: «Основні завдання гospodarstva» та «Проблеми наукового продуктивізму». Др. Б. Уланов — «Монгольське питання». Е. Ломтевідзе — «Історичне та політичне становище Грузії». Др. В. Чораді — «Вільна чи мара».

З доповідей членів Інституту українців: проф. Н. Григорій — «Сучасне українське суспільно-політичне розшарування» та «Соціологія велетинів» (див. виклади за Др. А. Благою). Іван. М. Садові — «Про організаційний бік тороговельної справи в УССР». Од. Чернова: «Національна політика в ССР інтерпретації проф. В. Садовського та проф. Др. Н. Славіка». Ген. В. Петров — «Вільна без відіння, без оположення і на тихих територіях» та ін.

Для 30 засідань а. р. настільки присвячено було ювілею О. Кобиличинського в чагоди 50. літ та літературної праці. Ветувані слово співака Директор Інституту проф. Л. Шрамченко. Реферат про творчість ювіліаністи начальника п-н Ст. Нагірієв — «Музичні в творах моменти в творчості О. Кобиличинського». Ювілінні сіділища відзначили листа.

26. лютого б. р. західні Соц. Інституту було присвячено пам'яті М. Шаповалі. Ветувані слово співака п-н. Інституту, а доповідь прочитана проф. Л. Білевським.

Відбувалося засідання Інституту перекличе 19. осіб.

АКАДЕМІЯ ПАМЯТІ М. ШАПОВАЛА В ТОРОНТО,
* Канаді, урядені були члени відділу «Оборона України» 20 лютого. Відкривши обраці т. Г. Бутенко, захищавши присутніх відзначувати пам'ять М. Шаповалі встановленням, а потім вгадав його заслуги перед українським робітництвом, нещирого пропагандистами професійних, дійсного «дрігопідібства», борці за «справу і воля», за єдність визволення українського народу, підкреслив, що М. Шаповал, відомий в робітничій родині панахії, він свої відчай почав на службу визволення працівників, які складають більшість української нації; заявивши, що робітництво відзначало й за їхнє шанування тихих людей. Говорив В. Петров про життя та творчість М. Шаповалі, агадан написані ним книжки й підтримку програмі, підкреслив, що М. Шаповал докладно писавши, з якого складається українська нація, яка є соціальною структурою, і яка може бути українською державою; підкреслив, що для українського робітництва, бо після землемути йому в думці, викрити нинішній й принцип, яку він торнив; закінчив заявленням, що в той час, як всім вигадувати й революціонері сидіть на собі не падалими, дух М. Шаповалі жите в серці українського робітництва й селянства відомо поруч Шевченка, Драгоманова, Франца, Пашківа та інш. Том I. Тут передалимуть, відкривши п-н. Мандрика в «Книги тіла». В ювіліані слово т. Бутенко проголосив, що М. Шаповал належав до Української Партиї Соціалістів-Революціонерів, працював у партії, бо партія підхідзує людей на борді та пізнавання, й запротестував пробити обріку на потреби партії. Зібрали 5 доларів, які вислали в Прагу.

Опис б. 2. „Trud Ukr.”: 1. Pred eventualitami; 2. Vnější umění sice náš tiskárny; 3. Moskvenský příspěvek pravo-trockistického bloku; 4. Kritika; 5. Oznamen.

„Trudova Ukrayina”, seperiodicky časopis, vycházející nejméně dvakrát do roka. — Redaktor-vydavatel: Prof. N. Hrušovskij. — Adresa redakce: Praha I, Bartoňovská 14. — Tiskne „Legiografie”, Praha-Vršovice, Šámovova ulice 665. — Novinová zpráva počítána fed. pošt. a telegr. v Praze, č. 160.884/III a — 1937. Dohledací pošt. úřad Praha 25.

3. НАРДІНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ.

Відзначення пам'яті т. М. Шаповалі. — У поступі річницю смерті т. М. Шаповалі партійні організації та в Празі та в інших місцях відзначали його пам'ять спеціальними заходами, на яких читували його твори та реферати про його життя і діяльність.

У Празі, якій чергувала пасічниця Упр. Соціол. Інституту, яку було присвячено його пам'яті, дія 23 лютого наяв урні та дзвінка на якій відбулася горючо-кислотна панахида.

Річниця проголошення Соборності і Самостійності України відзначена відсутністю, як «некодифікованими», але відповідно відзначено. Товарищі в цьому святі новіску брали на найактивнішу участь, не вагались ініціювати речі та пускати в рух.

Ширші засідання працівників та товарищів. — Протягом останніх місяців відбувається кілька ширших засідань працівників та товарищів спільно з ЦК, на яких крім організаційних співробітників, які сучасне політичне стиканні та спори з'єднані з консолідаційною політичною лінією.

Проект українського демократичного пресового бора. — Від товарищів «по-за сцену» надійшло проект створення українського демократичного пресового бора на таких пасажах:

1. Узгодження напрямків ліній та основних питаннях української політики.

2. Боротьба за демократію в широкому розумінні.

3. Одностайні вибори відповідно до диктаторських і турковиць залишань.

4. Незадовільність дискусій цеолітичного характеру різних демократичних течій.

5. Заснування в діючому місці Українського бора Інформації (УБІ) в відповідь чи кореспондентами.

6. Інформування силовою супільністю про українські наполеглі погані.

7. Прихід обережно української поступової преси.

8. Присупільні редактори і співробітники поступової преси до одного спою журналістів.

ЦК УПСР цілком підтримує цей проект.

ТОВАРИШІ!

Пригадуйте передплатників та збирайте пожертви на пресовий фонд «Трудової України». Не забувайте, що в творчому розумінні багато робітничих, віддаючих всецю свою силу, не лише ваги соціалістичної преси. Притадуйте, що «Трудової України» весь час їшла і єде своїм ідеальним самостійним шляхом одночасно боротьби за національну та соціальну волю українського народу. За державу й гospodarsku сумреність всіх націй. За самостійність, соборність і національну. Не скликавала її до кому-ні, ні до фашізму. Ні до Москви, ні до Варшави, ні до Берліну! Захищала в захищав культуру гospodarska та державно-політичні интереси всього українського народу та престорія його розселення.

Тому підприємте самостійніше соціалістичне соборне діяльнісцтво «Трудової України»!

Передплатна на «Трудову Україну» в році 1938 в Європі 20. пором чеських, в Америці — 75 центів.

ПОДПІРТВІ!

Із предплатної фонд. «Трудової України»:

1) 20. лід. «Оборона України» (Торонто) — \$ 7; 2) Конституція Словенії (перев. т. В. Колодія) — \$ 3.50; 3) М. Машчук — \$ 1; 4) В. Левандівський — \$ 1; 5) С. Кривоус — \$ 1; 6) Андія Кінрапей — \$ 7.50; 7) І. Залозець (Бельгія) — 50 Кц; 8) С. Тупіцін (Франція) — 25 Кц; 9) А. Жинотю — 40 Кц; 10) М. Остапович — 20 Кц; 11) М. Ноготю — 15 Кц; 12) І. Біхчевська — 5 Кц. О. Гончар — 5 Кц. (Прод. в наст. числа.)

Вийшла в світ нова книга
Укр. Соціол. Інститут
МИХАЙЛ ДРАГОМАНОВ

Вибрани твори. Збірка політичних творів з прийнятими. Том перший. Стор. +80 + 22 малюн.

Ведена на кошти, відкрині «Українським Громадським Комітетом поступувальних товариств» в Америці, перед українського робітництва. Кожен український громадянин, що любить свій народ, боліє його болеми й гордиться своєю нацією, мусить мати цю книгу, на 1) перше українське співставлене політичної праці; 2) співдіяльство не лише національної свідомості, а й політичної праці українського робітництва в Америці.

Б О Р І Т Е С Я — П О Б О Р Е Т Е!

РІК ВИД 8-Й

Ч. 3.

ЦІНА ПРИМІРН.

ТРУДОВА УКРАЇНА

(НЕПЕРІОДИЧНО)

1. VII.
1938

2 Н. Ч. (10. АМ. Ц.)

РЕДАГУЮЩІ Й ВИДАВЦІ
2/6644/3

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ
ПАРТІЇ СОЦІЯЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ
ЗАСНОВАНИЙ Т. МИКИТОЮ ШАПОВАЛОМ

Н. ГРИГОРІЙ

АДРЕСА РЕДАНЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ: PRAHA I, BARTOLOMĚJSKÁ 14/IV. Р. 83.

Голос незалежного громадянства

З огляду на зовнішні й внутрішні перешкоди, що не дають можливості укріпляти український національний прогрес в більшому часі, українське громадянство, яке в своїх питаннях змагається за підвищення надій на чуті сили, а для про розвиток яких сама українська народу, в останні часи світової тривоги почало панувати сама думка, настrest ІІ бандани в піднімах народів і палах австрійських відповідалих дієві.

Вперше Чергу довірчої наради сміграційних громадсько-політичних діячів різних політичних напрямків, які з'явилися в житті України, що відбулася 13. IV., в очікуванні «европейських» міст. (Довідниці відомості про неї подано пізніше). Ця нарада винесла засновані 1) підвищену півколідію незалежних укр. сил для боротьби за відносну суверенітети українського народу в формі самостійної, соборної, народовідкритої держави, та 2) створені самостійного громадського осередку укр. незалежного громадського руху на основі догоди окремих осіб, груп і партій, що не залежить від орієнтації на чуті сили. Другою землемісною подією є конференція представників української преси, що відбулася 18. квітня у Львові. Вона почала засіданням засновника самі засновників цієї — першої преси, що займає незалежність про методах спілкування з громадськими органами преси, які виникають в Українських цілях, дискусіють українські рухи та методами полеміки, які виникають шаніть чуті думки — стала можливі в розвитку суспільних відносин галицького громадянства. Розглядані вони по лінії самостійності української політики. В тій конференції «Української преси» офіційною проводила УНДО (В. Мурого) та призначена «сторончими» нацією (Д. Донець) участі не було. Але все ж вони преса, що займає незалежність ставлені до нації («Нова Зоря» та «Мега»), гетьманів та молдавської нації («Український Вісник» та «Батьківщина»), оновленій унії («Діло» та «Більшіва») та соціальності («Громадський Голос») — скромно постулюють про чесність і достовірність в полеміці, підкреслюють більшості українського суспільства юстицію і праву тому гіндерструму, що заводить серед українського народу чинніші інспіровані думки.

Маса українського суспільства рідко привітає цей епізод, як перший самостійний прохід по самоочистці від розкладених елементів і спіненіх відповідалих чинників суспільства: та, що конференція відбулася без участінників «утіцтво» течії, підкреслює, що 1) українське суспільство юстиції і праву тому гіндерструму, що привітає в надії корінність, 2) в більшості синодується в незалежних силах,

3) симі її шукані підліхи для свого підтвердження. В укладається є самостійний, окремий від «утіцтво» табор. Поруч з цими двома заземними находами характерними є ІІ землемісні відповідалих осіб. Одни в помітніших членів нацією сподії хардінгу та воронини заявляють, що в серед відомості росте думка про необхідність порозуміння а решті українського суспільства, інші не відлягають чутім відповідь, для утворення спільному авторитетного громадського прохіду на масах додати з метою боротьби за спільні цілі.

В той же час В. Винниченко робітчики працівники організації нового робітничо-солідарного руху в Галичині та У. С. О. в Америці засіда, в якому панікують до утворення «Українського національного погодження» хоч би на одній пасаді — винесши «супоріжнітету нашого народу в усіх без винику питаннях Віто-Бутт» — деревному, соціальному, іншому, іншому, національному, політичному, культурному та іншій інші». «Більші, молдави, група, інші землемісні члени народу іскати має право наїх свої підліхи перенесення (гіндерструм, політичні, національні та всіні інші) ширити серед мас-типу ІІ бандани, щоб ці перенесення суплили перенесенням більшості груп та всіх інші, але не одна група, а тим паче однією не смієт уважати свої перенесення за підліх, обізваних для інших груп та іншого народу».

Для координації членів цієї нації радить утворити підвидання «Укр. національне погодження» в осіб, груп і партій, які позицію народу сподівати вище свої і горої підкоридується їх у всій своїй чистоті перед зосненням спільноти мети — суверенітету нації. «Більші, молдави, рідні члени фашістичних, нацією, підакорінських та інших інших ворожих до демократії організацій приймати базу суверенітету народу, то тим симі привітає основу демократії в основу організаційного співробітництва; базу для єдиного національно-відповідалих руху».

Все вище виснеде підказує, що укр. суспільство відчуває потребу часу — скручення сил. Поточні вилуки в себе розкладені елементи, поєднані в підтримувані чутім членами та чутів інтересах, та по-очієм добирає ті елементи, які потрапляють в підконтрольні доби руки на національних українських позиціях, не брандивії державно-національних і соціально-співомінічних інтересів укр. народу. Ключ до організації незалежних сила. Вітворення є підсвіткою само-стійної української національної підліхів політичні. Це підкреслення часу, які підкреслюють північногородінськими членниками українського незалежного громадянства.

Громадська політична нарада

11 квітня в однієї з європейських міст відбулася широка нарада українських громадських діячів різних політичних спіненій — лібералів, націоналістів, соціалістів і бунів, комуністів в сиріях сучасного міжнародного становища та українських піддань. Зміст її приблизнає наступний.

Доведід. Сеіт перебуває в попліні, українській народ в поневолі, обидва вороги світові табори не цікавляться українським витворами, а лише українського терри-

торію та ІІ скіфами, наїд на чуті поміч не спрощується, український народ обличчаний сам на собі, в тому не має потреби загажуватися в світову війну на будь чий стороні: треба лише гуртувати якісні сили селян, робітників та інші агенти після своїх потреб відповідалих гусаками, як якісні, демократичні платформи, а метою одночасної боротьби за державно-національну й соціально-економічну політику, само-стійність в соборну церкви, як окремий табор україн-

свого суспільства, сподіаний в рівних, течії що відмежували їх від всіх чужих племен на Україні; не виникла своєї чинності а чужою акцію, не ставить її в залежність від чужої помочі, а коруються в своїй діяльності інтересами діяни укріплення народу.

Треба високолікувати виникнені сили українського народу, що цілком до підіймання, бо всі укр. перші по всьому світу консолідації, обернені, уточненні і між ними не захищали українських інтересів.

1. — **Ліберал.** — Час для консолідації ще не настів, бо не можливо вести одну консолідаційну акцію в краю В. за кордоном. Консолідації виникає якото постачання виниклих цілей. Галичина цього требоги не має. Це зумисло б і до інших мертв. Тільки після чи в багатьох обіцянити пільгистість колегальних, передти за вигнання. До того ж ми старим і молодим підкорювали виникнену пріорію, Рознова і націям, а доверили чужі сили, що підмала патріотичну молодь в своїх тенетах. Молоді однією від старого позиціону. Немаєдіть все, що є в інші. Це спадок Чайкої розслідувальної роботи. Не гнівниця, що в Галичині після покінченої створюється ініціатива двох уже зовсім неукраїнських сил, які розкладають і розкладають решту укр. громадянства. Поруч з тим створюється старі орієнтаційні гуртки. Вони сханчані. Тільки сили їх галичанів. Інші виникнені консолідацію з іншими українськими групами після не підуть. За те підуть на Україну у спільноті з чужими силами, бо їх ідеал — освітування України в диктатурі над укр. народом за допомогою чинництва. Для них всяка консолідація українськієї підкорює, бо загрожує контролем над ними.

2. — **Бенітарійський підступник.** — Хоч тишина в умовах не сприятливі, але можна знатися до консолідації. Вона потрібна, як погріб. Не важко, як фірма. Винні, щоб буда. Над. Конгрес скликаний в селі чи в містечку. Мусимо вийти іншу форму консолідації. Акція національної інтересу показана, що укр. «суспільство» прагне консолідації. Лише зовнішні обставини току перешкоджають. Необхідно, щоб група, які тісно пов'язані між собою, виявила на себе ініціативу в спільноті себе національним комітетом. В селі на відповідному місці виступити з прапором, висунутим чужими пропагандистами, що обідували балотуванням волиня, бояться в десі в багаті чужі пастки. Не в стані відчутих вине свого зинкуту в глини трапляється і бенітарійськість зважного топання під воротами вишків турків та іншої. Необхідно підняти всіх висиль, щоб обеднати всі укр. землі сила, утворюючи консолідований український табор. В УССР діємо як угодомлюємо, що виключені міжнародні відносини складом. На цьому обєднаніся всі. Лідії та праві. Перші, які будуть щось своє, необхідно усунути чужу владу. Без цього жіночого пробити не може. Тому перше наочання — усунути чужий різноманіття. А для того необхідно об'єднати все, що можна. Це основа українського консолідаційного руху. В УССР відбувається спільній собором міжнародні відносин в боку всіх подій громадянства: в колгоспах, землях, школах, лауці, мастерках, мові і т. п. Так же виникнені акції окремих груп. Більше одна акція всіх українських націй.

В Галичині, де під час консультації не так одностайний і не так однорідний — розпорядник. Тисячі одиниць і брехливо обіцяють підтримати іншим, проганяючи «діяльність і паніку». Маси революційні і одностайні, а інтелігенція демократів і революціонерів. Так ю під час підхід до підкорювання українського руху, нариканій на Шевченківського, виниклиє спільністійні відношення між українським суспільством: інтелігії і літератури, інформації і бенітаріїзму, національної, університетської, ініціативи, соціалізму і консерватизму.

Інформацію розпорядникам передають. Та під час консультації виникнені відомості про підбільшою свободою. Та в тут поміжно чиїм рух по консолідації. Особливо серед робітничих. Поки інтелігентські гуртки під виникненім чинництвом іздрогли в матеріальній «кономічній» чубітіться за «середину», «центр», «уряд» і т. п., робітничество щобишилося собі підтримок хліба власними руцями, обінав-

яласні сили в свій спрійний консолідацій українській висновковий табор. Це мусить робити всі українці. Доводі биться за старі ідеології. Треба творити нову на земельних потребах українського народу. Суверенітет народу, самостійність і соборість діячів — це головне. Голова — питання діяльності.

4. — **Бенітарійський соціаліст.** — Сьогодні вине ясно, що всі орієнтації на чужі сили обіяні рутинами. Маси від них відійшли. Відійшли від них підтримки пропаганди та інші труни, в інших протилежніх цілях та з цілями підтримки відійшли від українського суспільства. Вони вине по українському суспільству не називають. Консолідацію їх багато чужі табори, чужі сили, які українські. Не треба їх і називати. Нехай дотикаються за чужому полі. Українське суспільство мусить скликати свої власні сили. Хоч би їх багато. І розпочати винесену консолідаційну виноміну виноміну.

5. — **Націоналіст, соціаліст.** — Відійшли вине поділити українство, що найменше відійшли до братських таборів. Коли не ідеологічно, то механічно, бо різні діячів, в інших перебувають український народ, співпадає в інших противіннях таборах. Де того ж знаєши в такі діячів не дбати про українські інтереси. Еміграція попаде в концетраційні табори в мусітимо мозочі. Отже: не буде кому намічоти єдиний український сумосуджений шлях. Тому винікнену не треба винести хоча в земельних роках. Петрова хоч би психо-гігієнічна консолідація, хоч би в головних національних українських позиціях. Розпочати мусить еміграція в Європі. Сформувати свою думку й перенести в Америку. Таможній робітник в фармасирська еміграція може підкорювати, які квітівильна. Вона має діяти основу підкорювання українському консолідаційному руху. Участи вине в початкові форми в лібреті письмів. Нікого не вине в не може довести, що консолідації не погрібів. Навіть «центр» й «уряд» Й не підійдуть. Справа лежить в тім, хто, як і для чого ту консолідацію має перевозити. «Центр» й «уряд» хотіли би, щоб вони слухали їхніх цілям, тобто: підкоряла певні орієнтації, пропагувала й реалізувала план їхніх письм «союзників». Ми хочемо, щоб консолідація гуртувала українські сили для підкорювання українських відомостей, не залежно від будь-яких «союзників». Тому «центр» й «уряд» однією або поганою поборювати інші позиції до консолідації. Всіхтіся громадського контролю, бояться самостійності української громадської думки, бояться втратити «владу». Та й пак не виніти.

З огляду на це консолідаційний рух поєднавши під підкорювати свій власний організаційний осередок. Непалоний, громадський, національний.

6. — **Представників військових організацій.** — Досьогоднішня консолідаційна акція в формі підготовки до галицької національного контролю починається в українському суспільстві дій тенденції: 1) стремленням вине (її) до об'єднання, і 2) страхом діячів верхів, щоб те об'єднання не переросло їх через голови в не усунутих вине узагальненій, не підіймутися виникнуло на бік. Виникнені нормальних умов для громадської діяльності в українському суспільстві сприяється до того, що часті громадські в підприємчі організації в окремих місцях занепадають по своїх кутах, паразитах, сферах чинності. Бояться пропагує скінного погані. Бояться пропагує, бояться паралізувати на авантюру, бояться пропагує, бояться змінитися і т. п. Тому сидить вине по своїх пакутках і чинності. Синто дозирається зівірів своїх дітей. А жити йде поза вине. Необхідно цей верхів стиснути. Коли тишиною ще прибити об'єднанням ціхів партій до інших, то часті по кутах їхніх підірваних людей в різних партій, які пакутки не хотять консолідації; одні бояться, що виніципованій винікнені не контролюють чинності, в другій прості, щоб не стартитися у величезну єдині національну рухомі. Тані партії треба підкорити на біці, а працівникам і тим, що вони бояться консолідації і добрати до того сіріх людей в різних партій, що консолідацію українських сил за їхній боротьби за добре всієї нації ставлять вине своїх партійних відомостей. Притягти до консолідаційного виноміну всіх, хто хоч вине самостійним українським громадським підкорює. Особливо треба підкорити відмінній осередок по контролювання чинності.

7. — **Незалежний радикал-демократ.** — В сей час вине скликуються під час трох позицій: двох диктаторів — 1) фашістсько-нацистичні та 2) по-муніципальні, які змагаються до гегемонії в селі, та 3) буржуазної домінанті, які змагаються підтримати statu quo. Перший під час репресії та Німеччиною, які ростиж до гегемонії в Європі, а то

І у свою світі, і поруч з нею стоять Італія та Англія, які хотіть добути підтримку від своїх союзників. Другий же є розриватися ССР, що фактично обернувся в напад на Німеччину. Москвищі, які під фальшиво антирадянським прапором комунізму ходять заради поганої старі московської імперіалістичні тутти. Третій після розриватися — Америка, яким її тепер Франція.

В боротьбі трьох різних полос від паузування в сфері останній діє в тактических приступах, які б'ють спиною проти першого. Однаків жіхто не може поручитися, що жалю першої дії не підуть проти третього. хоча три полоси у зв'язку з урядовими операціями одинаково поганою становине юдині короже, другі неприємні, а треті — пасивні, проте за пішохон інфільтрації між ними Україна мусить бути поганою в інших статі блоку. Наївність підходів для цього є англійською, до якого набути припинені в Америці.

Організовані після цього українські суспільства в съюзницьких умовах мусуть покинути їх засновок там, де найкращі умови викликання пільгової думки. Цю сферу відмінної дипломатії. Це треба зробити які навіщані. Слідом зберу певних обій різних земельних відмін, підкріплених з тими чи іншими українськими громадськими колами, які би працювали під мінімальними засадами суспільної всеукраїнської платформи, а саме: автономія до єдиної суверенітетності українського підходу в формі союзності соборів правопорядку держави.

8. — Согласітет. — Погоди деяких соціалістів на сучасне становище країни підкресли в тезах ЦКУПС-Р «Головні напрями нашої політики» і статті «Перед конгресом», що надруковані в ч. 2. «Груд. України» за 1938 рік. До того ж можна лише цією додати. Герш на все, що є єдине в складі війни: із Іспанією, аї ххх-точкою війни не є єдиними місцевими; що єдине фактично після світової. Справа лежить в тім, що одні перекинули засигнуло до них всіма силами, другі — лише зброєю, диктаторизму та грішами, треті — лише зброєю та грішами, а четверті — лише грішами.

Однак і в Іспанії й в ХХV очіклиши вже між собою усі три полоси, про які тут вгадувалось. Тоді північно-чехословакське напруження не є вісімкою спареною. Це тільки один з етапів нової міжнародної східної війни, що ведеться без склоніння. Всі три полоси в складі останньої підготували перших зачіпників країни дипломатичного й образного бою та скрупульно склали для рішучого удуру.

Фактично меж у всіх одні — гегемонія в світі. Рішення в тім, що англійський полос захищає те, що вже є зроблене, а решта — дія — хотіть здобути принайменіше становину, які має Англія. Перемін ситуації можливі лише обслабленім потрігом з трьох полос. Розглям того. Німецтвації є — північної. Але обслаблення його чітко не дає жодному перемінені, бо все, що можна було від Німеччини відобрести, вже одібрали. Таку фанатизму питання стоять, котої ділять в двох відмінах: Англія чи ССР. Це підсилюється від того, що сама Німеччина вживши відповідь, вона хотіла би зговоритися з Англією чи з СРСР, що Франція тому перешвидом, бо б'ється, що після того отримається в Європі під гегемонією Німеччини. Англія рада б підійти СРСР, що б'ється спротив Німеччини, а тому пагубство. Не винесено через те, що одното прекрасного дія Німеччина, стратегії надій на

Англію, поговорюючи в ССР, щої стрімочний анти-єврейсько-німецький, зважаючи на реальність. Але відтам є реальність.

Перемога Німеччини в ССР буде більше Україні навіть. Юридично Україна нацифізується більше Молдовищою, а фантично стає більше об'єктом капіталістичного впливу Німеччини. На сьогодні не можна ще дістати даних, щоб передбачити майбутнє. Одно в земністі можна сказати — раніше чи пізніше величезний складний конфлікт розгориться більше від розділу Англії або ССР.

Розгром Німеччини силами Англії та ССР чітко не даст перемоги, після не пограти стріт і не усунути, а лише затягніти конкуренційні змагання до тогеєнії в сфері між Англією та Москвою. Розбігні Німеччину, розочітута більше собою. Отно: мінімальні різкі комбінації, різка силища міжнародних сил. Україна мусить намагати власну лінію на вісі відмін. А для того потрібує власного незалежного щідного до самостійності штатів та самостійності чинності оссередку. Хотінням іраю й еміграція не може бути однаковою, але необхідно піднімати таку лінію, яка б не зникала країнах сіла, а в той же час не суперечила їх підставним потребам; не смушувала їх до претензій.

Значання еміграції після переосвічення. Край, особливо УСРР, може своїм виснажити якож відомим життям. Там є їхніє свої виснажні плани. Асумімо їх пізнати та приспособити до них. З другого боку, викно, що різкі міжнародні вороні сидя належать серед еміграції своїх агентів, після розглядаєть І. У випадку попадання Німеччини виснажу для репрезентації українського руху своїх осіб, які поїде не зникають з українським суспільством; Польща — своїх і т. д.

Значчею, англо-американський полос для українців іменує більшістю небезпечної: далішній від України, демократичний, має на своїх територіях велику українську еміграцію, яку могла би висно представити якому потреби України. Та... фант., що до сей пори цей полос про Україну нічого не відомо: не хоче зобов'юватися. Тому мусимо бути готові, що й цей полос про нас не дбатиме. Мусимо бути готові самі виснажити свої права в колишністі в часі спільноти політичні, коли вони думалимо лише про себе. Мусимо мати силу, щоб свою волю відібрати. А для того потрібуємо знати не пущи всі живі урі, сили, крібні статі вине хвилях та гуртових підгід. Хот би способом індивідуального добру людів, осіб, груп, партій і т. п. Не звертаючи уваги на різницю ідеологічних програм, а спільно працюючи для усунення чужої національності влади в Україні в північної суверенітетності українського народу в його самостійності, соборій, народодавчій державі. Всіма доцільністю способами. При тім мусимо вирішено розрізняти розсіяність в поєднаніх серед українців єднічністю агентурної розгляданої прозаїчних сил.

За велику ціну, в першу чергу мусимо підвищуватися від альтер. Нашину їх. Усунути.

Головувачий. — Всі проміжні висловлювали за необхідність 1) коаліційні всіх українських північних сил на засаді самостійної платформи та незалежності від будь яких сторонніх чинників для захисту інтересів всього українського народу; 2) створення організаційного оссередку незалежного українського північного руху способом додела міні нідівницькими особами, групами та партіями.

Пам'яті січового стрільця

23-го грудня ц. р. в Ростердамі ворогами українського північного руху підступом набуто одного з визначальних українських земельно-реколюцій. Е. Коновалець, бувшого повідомленого Січових Стрільців, згуртованого за часів революції в Києві, в більшіх полоненіх українців-галичан.

Р. 1918, коли Україна була окупована німецькою військом, коли з Волині відіїшли чернівецькі полки лейб-гвардії Вітчизничного московського піаря, спираючись на московську добровольчу армію та силами московських, польських і інших землевласників, премісництва, торговців і фінансистів на Україні, піддавали в себе гетьмана України; коли під ІІ позицією відійшли солдати, московські добровольці в рівні позиційні потягах піддавали українські села, сели, вінниці та розстрілювали українських селян та робітників; поблизу винниці в інциденті табору сіріонів узятійши в патоміті вітчизні вежі в Москви під час засідання Верховної ради України, відомі обладнували підмініструю України; в той час, коли галицький революційна національна демократія підперідала північно-московського пошкіта, а дипломатич-

слабодуха прібес-бурсуків інтелігенції болтася пильден рушити — Січові Стрільці в кількості 900 чоловік під проводом своєї Стрілецької Ради та обратого неї комісаріату Е. Коновалець та начальника штабу А. Мазурика, ринули стали на сторону України. Національного Союзу, в якому провідні великі соціалісти В. Винниченко, М. Шепонів та інші. На засіданні соціалістів Січових Стрілців підняли збройне повстання проти кімісійно-московської операції. Щоб піднімати волю в добробут українського народу. Захищуючи його честь, впередили самостійну державу.

Е. Коновалець хоч і помірковавав в політичних поглядах, однак в перших постачаннях своє імя в списку коандідатів на німецько-московську ініціацію у вигадку звідні. Після разом з соціалістами. Во в пам'ятку 12 або 13 за 14 листопаду ц. р. 1918 в засіданнях Січових Стрілців у Білій Церкві провід інцидентного руху, до розпорядженьного членом Е. Коновалець постачання організаційну військову силу і свою голову, складався тільки з соціалістів: В. Винниченко і С. Петлюра від соціко-демократів, Ф. Шевць та автор цих річей від соціалістів-революціонерів та П. Андріївській від соціалі-

стів-самостійників. Більш ніжого, окрім СРСР. Стрільний там не був, Соціалісти і СМСР. Стрільний підняв абрю проти наслідників України.

Е. Коновалець винесла коло Стрільцької Ради, не погано підпорядкувати себе соціалістам, бо бачив, що всінній підприємець відбувався тут у спогати українського народу. І як до інститута з Драгорієм В. Винниченка та усунення в уряду соціалістів, Е. Коновалець хотів і пітично відповісти його на снай бік, іншо у головному з соціалістами: підірвати соціалістичний уряд в його боротьбі з московською комуністичною партією.

Жаль тільки, що не підмінували виразко від «рідної» революції й не раз хоч і сбережено, пропрична її своїм авторитетом. Жаль, що в переломну Вінницьку добу не виконався підприємчий рішучий план соціаліст-революціонерів про очистку українського економічного осередку від впливу чужинської та «рідної» революції; альтеру в свінницькій та назавжди тікштівській опінції в народних масах; не виконався на революцію проти «кагарств», що дисліндували український південний рух одеською свінницькою. Монети днів та змогу українським революціонерам використати в московському та макарівському, що скуючи в Одесі врізали про відізну вони під «Єдину неділю»; дав змогу від спільноти висунути в Драгорієві В. Винниченка, а з уряду соціалістів і тим обійтися авторитетом українського осередку в широких народних масах. Та півдію спостеріг свою помилку. Побачив, що однією з Одесою вийшло відроджені місто під Драгорієм до большевизму. І тому разом з Стрільцькою Радою на підліді в Прокуратурі підписав декларацію з пам'яткою поверту соціалістів до влади в радикалізації української політики в напрямку заповіданій українськими радами.

Розгром української державності одноточною підозрою-червоною і блогом Московськими та Польськими Е. Коновалець, змусив його у ростач, посіда членіру, обіця в правлінні шляху. І тоді Коновалець розійшися з соціалістами. Недовго після соціально-економічних інтересів народу. Ідеальну відповідність й вондіам. Відразу у первинній революції й не помічав, як вона в наслідок загиблості замість нахопічнішої революційної енергії піднімала тільки гвардії та розпорядження. Не доцінівши монетності підніміння революційної енергії постійно щощеною пульмуро-господарською працею, та у півдію пограбування та висадіювши нахопічнішої народу. Кашуки шукали помочі нації у тих, хто вірив про захоплення українських земель, та обернення їх в свою націю. Однак Коновалець в українському виновному рухові відмінно було два. Одне за революції, а другий — підліді. Перший іншо разом з усім українським народом, підприємав український революційний соціалістичний уряд, що створив самостійну У. Н. Р. Другий — в ростачі висунувши під українського народу, підірвав під вплив чужинських ідеологій, підприємав лише одну групу, поборовши соціалістів, з якими разом будував українську державу, змагався до дистриктів над українським народом, шукаючи помочі нації у тих, хто мріяв про поговінення в північній Україні.

Першого ми пінчали й пінчимо. Другого критикували в поборонах. Трагічна смерть зупинила їх обох в одину жертву за Україну. Е. Коновалець збуро по тому, що він був ідеалістом, а тому, що був активним українцем; боровся за незалежність українського народу. Із і соціал-демократом С. Петровим.

Наше відношення до всіх жертв за Україну залишається. Хтоб хотів не бути, скажімо перед вінні головами, бо вони за добре українського народу. Хоч і на різкому полі. Особливо ж пінчуємо наших більших товаришів в часі революції, та різко в насі боролися за вільну народу. Хоч вони в наслідок до інших політичних поліків, іншого роду обрів. Шануємо, бо разом з нами вони складали одне слово армію, яка віборола в до останнього вікхида самостійну У. Н. Р. Гінтулу, але не апеляла. За це їм честь і слава!

Розгром української державності розгорнувся як. Розійдає по різких шляхах шунані. Однак же можемо забути її не пінчувати того, що доброго відінно тільки чи іншою особою в часі великих змагань. Було б сумно, коли би ідеологічні родичі в товариші покійного в сей час не піднімалиши будівництво в розслані над сінною матіжкою синій гуртовий крам. Намагалися попередіти заслугами Е. Коновалець

заслугами гуртківнику останніх літ. Збити для нас позашкільний підлогу.

Тим більше треба зробити лише відно, конструктивне. Не гуртківські вчинки в дні розпаду І руїни, які розділили українське суспільство, а спільні вчинки всього народу в спільніх діях будівництва, які вони були в могутній позі. Того досить, щоб інші Е. Коновалець запам'ятали незабутім в історії українського народу. Вірогідно в нагоді перевірити вину поширену до революційно-запозиченої чинності Е. Коновалець в процесі висічі. Це не спінне як під винакнення обвиніту. Заслужене мусить бути відно по призвітності. Нехай спіткеть міжбуття попохідно.

Н. Григорієв.

Хроніка

УКРАЇНСЬКИЙ СОРОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ. — У питанні 17. червня відбулася Заг. Збори Кураторів та річні засідання Наук. Ради Інституту. Відкриваюча збори, проф. Л. Шрамченко запропонувала віднести пам'ять президента Вінніковіна Т. Масарика. Заслухані відповіді та засвідчення попередніх співробітників Інституту — інж. Б. Задєвського, др. М. Обідової та др. Т. Криба висловили їх пам'ять відповідно.

На післяненні Дирекції після реферату проф. Л. Шрамченко про наукову діяльність президента Наукової Ради проф. О. Іллєхівського Збори одноголосно ухвалили обрати ославленою ювілейним членом інституту.

По співідношенні протоколу попередніх Зборів, заслухані збори — Президент Кураторів, Дирекції, Комісії по виданню творів Драгоманова та акту Републіканської Комісії.

Після того ухвалило: 1) запропонувати до всіх членів Кураторів та підлеглих засвідчувати фінансову підтримку праці Інституту, та 2) подякувати за матеріальну підтримку в бену працівникам та поширеннях членів Кураторів.

Інтенсивна праця Інституту в минулому році вимінилася так: відбулося 22 засідань (два днінці і 21 — науковик); на них вчителювано та обговорено 22 наукових доповіді; в цього доповідів членів Інституту — 14; гостей — 8. З членів Інституту в доповідів виступали: др. Ю. Бенеш, др. К. Станічек, др. В. Чермен, др. Б. Лометіші, др. Е. Уланов. З гостей участь — ген. В. Петров та інж. М. Омелянович-Пакленіко.

Пересічна вільдість піднімавчих засідань була — 17 (видільника — 31, науковик — 7). У днінусів брали участь 25 осіб (12 — членів Інс., 22 — гостей).

На новий рік обрано: Президентом Наук. Ради — проф. О. Іллєхівського, в Дирекції — директором Інституту проф. Л. Шрамченко, членами Дирекції — проф. дра Д. Білевського, проф. Н. Григорієва, дра В. Черенка та дра П. Богдановича. В Кураторію (предсідно) — І. Григорієва — головою, членами — проф. С. Русову, проф. Ф. Швеца, інж. М. Сканділа, дра П. Богдановича та секретарем Ари. Животика.

На засіданні Наукової Ради після того відбулася висади — Аркадія Животика на тему: «Політичні та психологічні підтримки акту 17. червня 1938 року» та проф. Н. Григорієв — «Інцидент Мирослава Степанського в Америці».

Заслухані ці доповіді Збори ухвалили вислати М. Степанському аргументи.

ПОДІРПІВІ на фонд «Трудової України» та Українського Союзу. Інституту з дні 1. I. до 1. VI.; 4) 20. Обер. України, Торонто — \$ 5; 2) Жіноча Громада, О. Кобиличевської, Торонто — \$ 5; 3) Е. Сіді — 200 кб.; 4) С. Нагірна — 50 кб.; 5) Гладуш — \$ 5; 6) М. Піліпук — 150 кб.; 7) В. Котичко — \$ 5; 8) І. Закінчі — 70 кб.; 9) Т. Пасічник — 200 кб.; 10) Микола Нагірний — 60 кб.; 11) Гр. Грицай — 81 кб.; 12) М. Б. — 100 кб.; 13) Г. — 100 кб.; 14) С. З. — 105 кб.

Збирало при взяті 50. парашинів т. В. Бориського до розподілності т. Н. Григорієві: 1) В. Бориський — \$ 10; 2) В. Голонеч — \$ 5; 3) Г. Мурдієво — \$ 5; 4) О. Перник — \$ 5; 5) Н. Тимчич — \$ 5; 6) Зелочинський — \$ 5 і Гельнер — \$ 4.

ХТО І НА ЩО ПРИСЛАВ?

1—40 доларів в серпні р. 1937 від Чікало через Пайдерса Р. та Герцеліка Г. на руки Н. Григорієва.

2—7 доларів у січні ц. р. від Ніло Перні через Животика. Він був на руки Н. Григорієва.

Облік 4. 3: 1. Ніз відповідального обланта. 2. Обласно-політичні персы. 3. Времінка на „Siedovoho effeck“. 4. Кронка.

“Trudeva Ukrayina”, неперіодичний часопис, вychádzajúci nejmenšie štyrikrát do roka. — Redaktor-vydavateľ: Prof. N. Hrušovič. — Adresa redakcie: Praha I, Bartolomějská 14. — Tlačna „Legiografie“, Praha-Vršovice, Šámovna ulice 665. — Novinová súťaž povolenia Fed. pošt a telegr. v Praze, č. 160.884/III a — 1937. Dohľadat pošt. úrad Praha 26.